

Jovicza István

Itt se marad ám sokáig
A jó földi, a grinór,
Pedig régen elkopott már
A mándliján a zsinór.
Odahagyva burdot, misziszt
Adósságot egy csomót,
Útra kél és éhen csúszik,
Akárcsak egy drótostót.
Megtanulnak dzsompolni is
A döcögő frédeken
S lakást vesznek potom áron
Erdőkben és réteken.

Es az ilyen, ha haza ír,
Milyen az ő levele?
Dicsekvéssel és jóléttel
Van a papírja tele.
Ha répát szed a farmernél,
Azt írja, hogy farmer lett,
Százhatvan hold termőföldet
Rizskásával bevetett.

Olvásunk el néhány szakaszt Jovicza István friss hangú, a magyar telepeken nagyon népszerű Amerika című verséből.

Gyalognak s közben kicsit
Megtanulnak angolul,
„Jessz” és „oll rájt” minden szava
A magyarnak azontúl.
Ügynök itt is, ügynök ott is,
Szállítanak majnába
Ingyen utaz most a grinór
Az ördögnek karjába.
„Gáz avagy víz nincsen semmi”,
Mond az ügynök, Abrahám,
„Csak vegyenek szalfer-lámpát
S gumicsizmát szaporán”.

Virginia, Colorádó
Telisteli majnával,
Telve vannak robotoló
Bevándorló hangyával.

Mikor pedig maltert hord a
Házépítő murárnak,
Azt írja, hogy gazdája lett
Egy cserepes új háznak.
Avagy hogyha léber-munkás
Bizonyára forman már,
Parancsolgat a — szalonban
Nem munkában, az a kár.

Otthon aztán szemet kapnak
A hiszékeny barátok
S így szülik a kivándorlást,
Így züllik a hazátok.

Dudolás szól, hallom a dokk
Nagykeserves dudáját,
Most dúdolják a magyarnak
Az utolsó nótáját.